

Прето действие

1.

Първа картина.

Площад.

Влизат Меркуцио, Бенволио, Патр и Присцилани.Бенволио. —

Да тръгваме, аз няма те, Меркуцио!
В града е неща, вие са Катилии —
сврат ли ни, и вада ще избухне:
в такива дни кръвта ни се буртува.

Меркуцио. —

И ти ми приличаш на ония момчета, които, щом
влядат в кръвта, ударят по масите сабанд си и
кажат: «Дай, Боже, да не ми потребави!» — и още след
втората лана вадят меча си срещу момчето, ма-
кар това да не им е никак притребвало.

Бенволио. —

Да не би аз да съм това момче?

Меркуцио. —

Ти, ти! — И ти мамваш леко като виежи в
Италия, и ти избухваш, когато се разгневиш, и
когато се разгневиш — похваи да избухваш.

Бенволио. —

Друго нещо?

Меркуцио. —

Това, че няма ли тук двана, такива като тебе,
скоро няма да остане нищо от дваната, защото
ще се изколят един друг. — Ти! защото ти би се
карал с човек, който има на брадата си един
късьм по-много или по-малко от тебе! Ти би
се карал с човек, който троши орехи, само защото
очите му имат цвета на ореха. А все око, освен